

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdívásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

Kiadóhivatal: K.-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

A főrendiház bizalma.

(Dsk.) A főrendek konservatív testülete, melyet a nagy egyházpolitikai harcok idején olyan kellemetesen hangzólag a méltóságos Trotlik gyűjtő neve alá foglalt a liberálisizmus gyűjtő hevéből föl-tüzelt közvélemény, hétfői ülésében annak adta kiváló bizonyosságát, hogy minden természetszerű konservativizmusa mellett sem zárkózhatik el a kor kívánalmait s egyben az e kívánalmak megtestesítőjeként föllépett új kormány dicsérete elől.

Elég e tekintetben utalnunk azokra a rövid, de magvas fölszólalásokra, melyek a költségvetés tárgyalása alkalmával jó részt olyanoknak ajkairól hangzottak el, a kik annak idején a liberális kormányzati ténykedéseknek nemcsak jóakoratu voltát, hanem még jóhiszeműségét is kétségbe vonták, s a szó szoros értelmében tüzzel-vassal küzdöttek a szabadelvű kormányok ellen.

Egy Majláth gróf ma szíve melegebből üdvözlö a Széll-kormány programját úgy intellektuális, mint gazdasági vonatkozásaiban, s eltekintve a szakszerűségükben is becses fölszólalásoktól, minők a Korányi dr. és Szabó Jenő voltak, hova kell nagyobb tanubizonyosság a méltóságos testület jóakarataról, mint az, hogy az engesztelhetetlen klerikális vezér: gróf Zichy Nándor is meghajítja előismerésének

zászlaját a kormány tervéi, szándoka és egész politikája előtt, mindössze egy platonikus észrevételre zsugorítván össze bizalmatlanságát a vallás-alapokat illetőleg alkotmányos gyakorlatunkban hagyományossá vált tiltakozásban.

A mily fölemelő látvány ez a nem politikus elméknek is, annál több s magasabb reményeket kelt annak az óriási munkának sikereire nézvést, a mit az állami konszolidáció terén programjába a Széll-kormány vett föl.

A rohamos haladásnak — a két kamara-rendszer történelmi fejlődésének tanúsága szerint — mindegyik a felsőbb házak voltak kerékkötői, s ha nálán azok a kötéssel járó surlódásokat pengökké élesztették is, az is bizonyos, hogy ezek a lángok sok égni alkalmas szilgyújtásra méltó anyagot pusztítottak ki a nagy kérdésekkel járó salakból.

Mennyivel megnyugtatóbb tehát a mának az a jelensége, hogy a főrendiház e hivatásánál fogva örökös kerékkötő, nem csak bizalommal viseltetik az új kormány irányában, minek nyilvántartására a mostani költségvetési vita nyújtotta a legelső alkalmat, hanem, ha szabad mondani, még fokozottabb tevékenységre tovább haladásra buzdítja azt, kötelezőleg nyilvánítván hozzájárulását e munkálkodáshoz.

Mi megvagyunk győződve, hogy e

bizalom s ez élesztés egyaránt szól a kormány programjának, mint tagjainak személyileg. A program szerencsés összealkotását épen úgy garantirozza a személyek megbízhatósága, mint megfordítva. Hogy mindkét tényező olyan alapos harmóniában találkozott ezuttal, ennek sem lehet megragadóbb bizonyosságát látni a főrendiház állásfoglalásánál, még keresve sem.

Pedig a nagy mondhatni óriási munkában, a mit e kormány programja fölöl, az alsó ház immár megszilárdított békéje mellett föltétlen szükség van a két ház közti békére is, hiszen, hogy egyebet ne is említsünk, a kuriai biráskodás egy-némely intézkedése, más viszonyok és körülmények között, a mint az már egyizben meg is történt, mélyreható konfliktusok melegágyává lehetne a béke stipulációk szerves egészének megbontásában.

Más viszonyok és körülmények között — mondtuk. De a jelenlegi viszonyok közt nem! Hiszen ha a híres szószék-paragrafus találna is ellenzőkre — amint, hogy bizonyval fog is találni — úgy az alsó, mint a felső házban, egyfelől a liberális politikának diadalmas erejéből, másfelől a kormány iránti majdnem osztatlan bizalomból kifolyólag a régi pártkeretek szenvedélyei annyira egymáshoz simultak, hogy a higgadt megvitatáson

TÁRGZA.

A cucugnaui lelkész.

Irta: Daudet Alfonz.

Évente, gyertyaszentelő boldogasszony körül, a provenze-i költők Avignonban apró mulattató könyvecskéket bocsátanak közre, mely telisded tele van szebbnél-szebb poémákkal, meg históriákkal. Az ideit hogy megkaptam, pompás történetkét olvastam benne, melyet a következőkben, rövidebbre fogva elmondok.

Martin abbé lelkész volt... Lelkész Cucugnauban. Szerette a hieit, mint apa a gyermekeit, a szíve csupa vaj, csupa jóssággal tele irányukban. Földi paradicsom lett volna számára ez a Cucugna, ha hieit valamieskével többet adtak volna a beszédére. A gyónatószer azonban üres volt mindig és husevők az ostyá érintetlen maradt az Ur szentélyében. A jósságos lelkésznek a szíve vérzett, ha ezek eszébe jutottak, s mindennapi imájába belefoglalta, hogy az Ur csak addig el ne szólítsa ebből az árnyékvilágból, amíg a nyáját mind egy szálga vissza nem terelte az akolhoz.

S a jó Isten meghallgatta a kérését...

Egy szép vasárnapon az evangélium után Martin abbé a szószékre lépett.

— Seretett hieim! — szólt — a mult éjjel,

akár hiszitek, akár nem, a mennyország kapuja előtt állottam.

Kopogtattam és Szent Péter sietett kinyitni.

— No nézd, te vagy az a derék Martin? — mondá — hát téged micsoda jó szél hozott ide? Mi járatban vagy?

— Kedves Szent Péter uram, a te kezébe van letéve a mennyország kulcsa, meg a nagy könyv. Nem lennél oly kegyes, hogy megmutatnád nekem, hányan vannak a cucugnauiak közül itt fenn nálatok.

— Már mért ne mondanám meg, derék Martin öcsém. Majd utána nézünk együttesen.

Szent Péter előkereste a nagy könyvet s felvette okuláróját.

— No hát lássuk. Cucugnaui kérted? Cu... cu... Cucugnaui... Ime, itt van. Kedves Martin öcsém, hát bizony ez az oldal egészen üres. Egyetlen lélek sincs rajta...

— Hogyan? Senki? Lehetetlen. Nézz csak utána egy kicsit jobban, Péter bátyám.

— Senki, kedves öcsém, különben ha azt hiszed, hogy tréfálok, nesze nézd meg magad.

A lábaim reszkettek és összetett kézzel könyörgtem, hogy vegye le ezt az átkot a faluról. Szent Péter pedig szóla:

— Kedves Martin öcsém, sohse vedd a dolgot olyannyira szívedre, még meg találna ütni a guta. A világért sem te vagy az oka ennek! Hát bizony a cucugnauiaknak egy kis tisztító tűzön keresztül kellend majd menniök.

— Az Isten szerelmére, szentséges Szent Péter! Légy segélyemre legalább, hogy megjavíthassam őket.

— Szívesen, kedves öcsém. Nesze itt van ez a pár szent czipő. Huzd föl, mert az ut nem a legjobb. Aztán egyenesen arra tarts ni! Látd ott lenn azt a sarkot? No hát ott egy ezüst ajtó lesz, fekete kereszt rajta. Jobb kéz felől... ott... kopogtass és meg fog nyilni...

En én mentem, mentem. Micsoda ut volt az! Borsózik a hátam, ha rá gondolok. Egyszerre egy keskeny padlóhoz érek, kötfelől szederbokrok közül ragyogó gyémántok fénylettek és sziszegő kigyók öltögettek rám a nyelvüket. Átmentem rajta és ott áltam az ezüst ajtó előtt.

— Kop, kop, kop.

— Ki kopogtat? — kérdé egy durva rikácsoló hang.

— A cucugnaui lelkész, — mondok.

— Hová való?

— Cucugnaui.

— Aha, igen, hát szabad.

Beléptem. Egy gyönyörűséges angyal éjfekete szárnyakkal, napfényben ragyogó ruhában, gyémánt övében, rubinkulesesal éppen nagy szorgalmasan irt egy nagy könyvbe, mely a Szent Péterénél is jóval vastagabb volt.

— Hát mit akarsz, mi a kívánságod? — kérdé.

— Fősséges angyala az Urnak, kegyeskednél megmondani, itt vannak-e cucugnauiak?

— Hová való?

tul nem csaponghatnak és a változtathatóságban való megnyugvást épen azért keltik föl, mivel a Széll-kormány egész politikájában megtalálják a teljes biztosítékot, hogy a liberális alkalmazás egyúttal a szó nevesebb értelmében fog keresztül vitetni.

A főrendiház imponáló bizalomnyilvánításával megmutatta az utat a nemzetnek is, hogy nyitott szemekkel, de teljes bizalommal követheti a Széll-kormány politikáját, mely békés, liberális, nemzeti és államépítő.

A sorozás.

Miután a politikai pártok között félesztendőn át dult elkeseredett harc békés megegyezés útján véget ért, a parlament, mint a törvényhozásnak főszerve visszatérve működésének rendes köréhez, mindenekelőtt azokat a nagyfontosságú ügyeket intézve el, amelyek már a múlt esztendő végén lettek volna tárgyalandók: az 1899. évi költségvetésről és újonczjutalékról szóló törvényjavaslatot. A király már a pártok békétárgyalása folyamán hangoztatta, hogy főképpen az újonczozás tekintetében nagy aggodalommal nézne előre esetleges törvényellenes eljárásoknak. Most azonban, hogy az ország már kezd kilábalni a törvénytőlküli kormányzás állapotából, serényen folynak a hadsereg kiegészítésének előmunkálatai, — amelyeket foganatosítani a törvényhatóságok az 1886. évi XXI. t.-cz. értelmében ugyis kötelesek, — úgy, hogy április hó elején országszerte megindul a rendes sorozóbizottságok munkálkodása.

Beh más volt a seregek kiegészítése az elmúlt századokban, sőt még a jelenben is az 1868. évet megelőző időben, amikor az általános védkötelezettség kimondatott. Régebben, még az állandó hadseregek felállítását követően is, ami nálunk 1715-ben történt, toborzás és erőszakos katonafogás útján egészítették ki. A verbuválók bejárták az országot és mindenféle csalogató ígéretekkel, ha pedig szép szerivel nem sikerült, erővel is elvitték az arra temett legényeket. Nem csoda, hogy a nép nagy tömege nem igen vonzódott a katonasághoz, nem csábította a fényes, színes ruha, mert a köteles tizenkét év rettenetesen nehezedett arra, aki hitt a hívogató szónak.

Ma persze már nyoma sincs annak a világnak. A modern kor nem tekinti a katonaságot kizáró-

- A cucugnaiak; én volnék a lelkészük.
- Igen, igen, Martin abbé, nemde?
- Szolgálatodra fenséges angyal.
- Cucugnaut kérted tehát?

És az angyal felcsapta a nagy könyvet s hogy gyorsabban lapozhasson, megnyálazta az ujja hegyét — Cue... Cucugnau, szólt nagyot sóhajtván kedves Martin atyám, nincs egyetlen cucugnai lélek sem a purgatóriumban.

— Jézus, Mária, Szent József! Senki sincsen itten?... Hát hol vannak, az Istenért?

— Ej, ej jó ember, hát hol máshol, mint a paradicsomban? Manó csipje meg, hát hol képzeled, hogy vannak?

— De hisz épen onnan jövök!

— Onnan jössz? Nos tehát...

— Ott nincsenek, oh fenséges angyala az Urnak.

— Nos hát, ha se ott nincsenek, se itt, könnyen eltalálhatod, tisztelendő uram, hol vannak. Hol máshol...

— Szentséges szent Isten! Ennyire vagyunk? Hát hogy kerüljek a menyorszába én, mikor a hivatásom között egy lélek sincs ott?

Nézd csak, Martin atyám, ha minden áron meg akarsz bizonyosodni afelől, hogy áll a dolog, szaladj végig azon az ösvényen ott, de fuss ahogy csak bírsz. Balkéz felől nagy csarnokba jutsz, ott mindent megmondanak majd. Isren megáldjon!

(Folytatása következik.)

lagos élethivatásnak, vagy csak aránylag igen keveseknek: a tisztekre nézve. Az állam többi polgáira nézve a katonai szolgálat ép olyan közteherviselés, mint az adózás és egyéb szolgáltatások, amelyekkel a hazának tartozunk. Igaz, hogy súlyos áldozat. Három esztendőre ki vagyunk ragadva családjunk köréből, ott kell hagynunk a polgári életben folytatott foglalkozásunkat, amelyet alig, hogy megkezdünk, mert hisz oly korban hi a hadkötelezettség, amikor az ember még csak hozzálatott valami életpályához.

Nagy áldozatot kíván e kötelezettség, a haza polgáraitól, munkaerőben és vagyonban egyaránt. Hisz a hadsereg fentartásának terhei, — melyek nálunk a jelen évben 160 millióra rúgnak, — egyre szaporodnak; és bár a világ legnagyobb seregének ura, az orosz cázár, felemelte intő szavát a hadseregek örületes költségeinek túlfokozása ellenében, mégis, ugyáltszik, hogy csak ideális utódai marad a lefegyverzés nemes gondolata. Addig, noha nemzeti jövedelmünk igen nagy részét felemészti a hadsereg fentartása, kénytelenek vagyunk a többi államokkal lehetőleg egy sorban maradni, mert esetleges háborúban vajmi nehéz harcra képes sereget előzetes készület nélkül lábra állítani. Az amerikai egyesült államok is, amelyeknek béke idején csak miliciájuk van, kénytelenek voltak a spanyol háborúban nagy sereget összehozni.

Mindazonáltal ne csüggedjünk. Nagy és nyomasztó teher ugyan a hadi szolgálat minden egyes ifjura nézve is, de egyúttal nagyon tanulságos iskola. Épen ebben az életkorban válik szükségessé az egyén kitörő, gyakran féktelen természetét megzabolázni, rendhez és fegyelemhez nevelni, arra szoktatni, hogy megtanulj a másokkal való hasznos összeműködést. Aki a gigiküzdő katonasághoz nehéz éveit, sokkal inkább megfogja becsülni később az életben élvezhető szabadságot és sokkal kevesebb összeütközés lesz embertársaival, mint annak, aki az ifjúság éveiben ama nevelő és fegyelmező hatás alatt nem állott.

A hadi szolgálat a jelenben talán megfoszt sok megszokott élvezettől, de üdvös hatását megérezzük egész életünk folyamán.

A székelv iparkamarából.

(Folytatása és vége.)

Tekintettel arra, hogy egy ilyen gyár a székelvöldön produkált nyers anyagnak földolgozása által egyrészt a mezőgazdaságnak adna jelentékeny lendületet, másrészt pedig az előállítandó olcsó gyapju fonálnak itten kézmű- és házi iparilag való megszületése által egészen új tere nyílna a már úgy is ismeret és rég óta gyakorolt, de az utóbbi pár évtized alatt aláhanyatlott szövő ipari foglalkozásnak, valamint tekintettel arra, hogy így sok egyén juthatna eddig nem élvezett keresetforráshoz, ami nagy arányban hozzá járulna az általános jólét emeléséhez és a nép megelégedéséhez; ezen körülmények ilyen gyár létesítését fölülte indokoltá és kívánatossá teszik.

Szükségeltetnék ehez és pedig első sorban a gyár megalapításához 25000 frt, továbbá üzleti forgó tőke fejében 10000 frt; vagyis összesen 35000 frt tőkeösszeg.

Ebből 20000 frt összehozható volna szövetkezet útján, 15000 frt pedig remélhetőleg az államtól kamatmentes kölcsönként volna nyerhető 10 évi törlesztés mellett.

A bizottság kéri a teljes-ülést, hogy javaslatát indokálnál fogva elfogadni és további lépések megtételével az elnökséget megbízni méltóztatassék.

A teljes-ülés örömmel üdvözi a bizottság javaslatát s eredményes munkálkodásáért meleg köszönetét nyilváníja a bizottságnak, különösen pedig a kezdeményező Sz. Szakács Péter kamarai titkárnak, ki e javaslat és tervzet elkészítésében legtöbbet munkálkodott. Az előterjesztett javaslatot magáévá tévén, a gyapju fonó gyár létesítését a maga részéről is indokoltan és kívánatosnak tartja, miért is fölkéri az elnökséget, hogy ennek felállítására érdekében minden irányban a szükséges lépéseket és intézkedéseket megtenni szíveskedjék.

Legelső sorban pedig intézzen felterjesztést a

kereskedelemtügyi miniszter urhoz, utalva múlt évi november hó 26-án 67067. sz. a. kelt leiratára és kérje a gyár felállításához kívánatos kamatmentes államkölcsön engedélyezését; továbbá pedig a szövetkezet megalakítására és ennek révén a további tőkeösszeg összehozatala iránt is szíveskedjék mozgalmat indítani.

Egyben megkeresni határozza Marosvásárhely sz. kir. város közönségét, hogy a gyár elhelyezésére, arra alkalmas helyen, mintegy 1000 mtr. helyet adományozzon.

Olvastatik a nagyméltóságú kereskedelemtügyi miniszter ur leirata, melylyel a székelv fiuk folyó évi elhelyezési költségeire első részletül 1000 frt államsegélyt utalványoz s egyidejűleg közli a kamarával, hogy a még hátralévő 3000 frt folyósítása iránt akkor fog intézkedni, ha a kamara a székelv egyesülettel történt végleges megállapodásról jelentést terjeszt föl.

Az elnök jelenti, hogy nevezett egyesület elnöksége hivatasosan is és magánaton is meg lett keresve a tárgyalás megtartása ügyében, az egyesület azonban ez iránt mindeddig érdemlegesen nem intézkedett.

Jelenti továbbá az elnök, hogy intézkedése folytán László Gyula kamarai másodtitkár f. hó 10-én körutrá indult a végből, hogy a tavasz folyamán elhelyezendő székelv fiuk részére a királyhágón tuli városokban jobb műhelyeket biztosítson, s az illető iparos mesterekkel a főlvetel föltételeit kölcsönös megegyezés útján megállapítsa. A másodtitkár ez útjában Arad, Mezőtúr, Kun-Szent-Márton, Szentes, Szeged, Temesvár, Kecskemét, Budapest Körmöczbánya, Eger, Nagyvárád és Kolozsvár városokat fogja meglátogatni.

Tájékoztató

a „marosvásárhelyi gyapjufonó- és festőgyár szövetkezet“ ügyében.

A marosvásárhelyi keresk. és iparkamara, mely már eddig is annyi jelét adá a székelv érdekei iránt való meleg érdeklődésének, most ismét egy derék dolgot művel. Székelvföldön egy gyapjufonó és festőgyárat létesít, melyről a tájékoztatót és felhívást alább közöljük:

Alapítatik szövetkezeti alapon Marosvásárhelyt egy 300 orsóval dolgozó-, gyapjumasóval-, előmunkáló gépekkel- és festődével ellátott gyapju-fonó-gyár.

Szükséges ezen gyáralapításhoz mintegy 100 ezer korona tőkeösszeg és pedig 60 ezer korona a gyárnak teljes fölépítése és berendezéséhez a következő tételek szerint:

1. Az összes munkagépek ideszállítva 20,000 kor.
2. Egy benzin motor 6,000 „
3. Gyapjumasó és fonál festőde berendezése 2,000 „
4. Gépek elhelyezésére és egyéb berendezési tárgyakra 8,000 „
5. Gyárépület a szükséges mellékhelyiségekkel (ingyen telken) 20,000 „
6. Előre nem látottakra 4,000 „

Összesen 60,000 kor.

Forgó tőke 40,000 „

Mindösszesen 100,000 kor

Előállítható ezen fonógyár által évente — 250 munkanapot számítva — legkevesebb 25,000 kilogramm gyapjufonál, ugyanannyi mosott gyapjuból.

A tervzet szerint ehhez 20,000 kiló gyapjut a gyár-szövetkezet maga fog vásárolni, míg 5000 kilónyi mennyiségben, olcsó díjért, a vidékbéli termelőknek saját gyapju anyagát fogja kívánt minőségű fonallá megfonni.

Jövedelmezősége ennél fogva a következő tételek szerint remélhető:

25,000 kiló fonál fonás díja á 80 fill. 20,000 kor.

Mintegy 20,000 kiló fonál festés díja á 80

fillér 16,000 „

Üzleti nyereség az összes vásárolt

nyers anyagon 8,000 „

Remélhető évi összes jövedelem tehát 44,000 kor.

Ezzel szemben az évi kiadás teszen:

Amortizációra 10% tartalékba helyezve	6000 kor.
Motor munkában tartásában és kenő	
olajra	5100 „
Gyapju mosó és festő anyag	4000 „
Fűtés-világításra és tűz elleni biztosításra	1100 „
A gyár üzemi- és a szövetkezet ügy-	
vezetési költségeire	8800 „
Előre nem látottakra	4000 „

Összesen 29,000 kor.

Levonva ezt a fent kimutatott 44,000 korona évi bevételből, mutatkozik évi tiszta haszon 15,000 korona, mely az üzletrészek után osztalék adására és tartaléktőke képzésére, illetve a gyár továbbfejlesztésére fog szolgálni.

(Folyt. köv.)

Ujdonságok.

— Május 1. pompás idővel köszöntött be s ez egészen ünnepies színt adott ezen napnak. Reggel korán zöld galyakkal ékesítette fel a gavallér, figyelem a leányos házakat. A tűzoltói zenekar körmenetet tartott a város utcáin s a közönség pedig sűrű csoportokban tolongott a május kut felé, melynek vize igen sokféle jeles eredményeket idéz elő azokra nézve, kik május 1-én korán reggel isznak belőle. Ezenkívül egész délig folyt a zene a város minden utcájában. Az a 66 zenekar, mely ilyen alkalommal a téglavető cigányokból szokott összevörösödni, oly örületes lelkesültséggel s oly kétségbeesítő diszonzanciával rángatja a maga kiérdemelt nótáit, hogy az ember megátkozza a szép május első napját. És az embernek el kell szenvednie az általános öröm ezen kifejezését, de azt már sehogyan tudjuk megérteni, hogy ha a vályogvető cigány örövend a tavasznak, azt a publikumnak kelljen megfizetni. Azért talán jó volna, ha a rendőrség az ilyen már türelmetlenné vált zenész gratulációknak gátot vetne, mert minálunk már a zene díj egy tekintélyes adóvá nőtte ki magát.

— Kinevezés. Kézdivásárhelyi Kovács Lázár honvéd főhadnagy II. oszt. századosná nevezetett ki. Ezen előléptetéshez, melyben városunk kitűnő szülöttét s társas életünk tisztelt tagját érte, őszinte örömmel gratulálunk.

— A gyulafalvi ipar-telep veszedelme. Az erdélyi erdő-ipar részvénytársaság vagyis helyesebben a Grödel testvérek tulajdonát képező óriás faipar telepen mult pénteken tűz ütött ki s az ugynevezett kommandó-telep teljesen leégett. A tűz reggel ütött ki s rövid idő alatt a gépház összes felszereléseivel, a mellék épületek és lakóházak lángokban állottak. — Mentésről, minthogy minden épület fenyűfából volt, — gondolni sem lehetett s így a virágzó telep pár óra alatt semmivé lett. A részvénytársaság nagyobb kárt nem fog vallani, mert a telep körülbelül 300 ezer forint erejéig biztosítva volt. Érdekes megemlíteni, hogy ugyanazon napon bált akartak tartani az ottani tisztviselők s estére kelve nem csak a bálterem, de a lakóházak is hamuvá váltak.

A kézdivásárhelyi műkedvelő egyesület mint hírlik nagyban készül, hogy újból bemutassa magát a nagy közönségnek; ugyanis két új darabot tanul be és azt e hó valamelyik napján elő fogja adni, mint látszik műkedvelőink nagyban iparkodnak, hogy a közönség meg legyen velük elégedve. Csak előre!

— Temetés. Kézdivásárhelyi özv. Kovács Istvánét — kinek halálát mult számunkban jeleztük — április 28-án temették el Kézdi-Vásárhelyt nagy részvét mellett. — A köztisztviselő, mely az elhalt derék urnát életében s tekintélyes családját körülvéve rovatla köré gyűjtötte a város összes intelligenciáját s a hatóságok képviselőit. A koporsót számtalan koszorú díszíté s roppant nagy részvevő közönség kísérte ki az ev. ref. temetőbe. Áldás és béke poraira!

— Főgymnasiumunk. Említettük volt, hogy mult héten egy küldöttség járt Kézdi-Vásárhelyről Budapesten, melynek célja volt a közoktatásügyi minisztert megkérni, hogy a kézdivásárhely-kantari kath. algyimnasiumnak főgymnasiummá való fejlesztését segítse elő. A küldöttség Potsa József főispán és Benke Gyula országgyűlési képviselő vezetésével a miniszternél, a hol főispán és

képviselő előadták a város óhaját. A miniszter kijelentette, hogy Benke Gyula képviselő ur után már tájékozva van ezen ügyről, de bővebb tanulmány tárgyává fogja tenni s a mit tehet, megteszi annak előmozdítása érdekében. A miniszter ur ugyan ezen alkalommal igen elismerőleg nyilatkozott, azon kiváló tevékenységről, melyet Benke Gyula képviselő a város közoktatás ügyében kifejt. A miniszter nyilatkozatából mi azon következtetést vonjuk le, hogy a kormány nem idegenkedik a k.-vásárhelyi főgymnasium létesítésétől s esetleg megadja azon segítyt, melyet ily esetben adni szokott, de a siker mégis csak a róm. kath. status kezében van, annak kell nagyobb áldozatot hozni s ha az új főiskola sorsa némileg biztosítva van, következik az államsegély. Mi legalább a szép ígéret daczára sem osztjuk sokak azon vérmes reményét, hogy a közoktatásügyi miniszter magára felállítaná a főgymnasiumot.

— A sorozás megindult Kézdi-Vásárhelyt is. Most a kézdi-járás részéről soroznak s szombaton pedig a város fogja hadköteleseit előállítani s ezzel a megyében a sorozás befejezést nyer. Természetesen a szokásos sorozási képek most is megvannak. Felpántlikázott és bepálinkázott legények vonulnak be a városban nagy énekszóval s nyomukban az egész rokonság és sűrűn omlanak az asszonyi könnyek, vigan szól a duhaj nóta s ezinczog a hegedű. A ki bevált katonának, keservében iszik, aki meg nem vált be — drömbében, de az már egészen bizonyos, hogy a legesámpásabbak duhajkodnak legjobban; ezek a legnagyobb szájhősök s ezek kerülnek rendszeren a hűvösre s ezek egy két napi dutyival röjják le a haza iránti kötelezettségüket.

— Egy székely fiú tragikus halála. Egy Papp István nevű hatálykai jó családból való ifjú Budapestten volt egyik gépgyárban alkalmazva. A napokban ott egy gépet próbáltak ki s e közben a kazán szétrobbant s Papp Istvánt nyomban megölte, a mellette levő másik két munkás pedig súlyos sérüléseket szenvedett. A szerencsétlenül járt székely ifjút, kinek éppen másnap kellett sorozásra haza indulnia — vasárnap reggel hozta haza halva a vonat s nagy számu részvevő közönség jelenlétében vették le a hullát a vonatról s szállították haza szülő falujába.

— Tavaszi őszi vásárunk jövő hétfőn fog megtartatni. A baromvásár pedig a megelőző két napon leend. Ezt szükségesnek tartjuk a közönségnek jó előre tudomására hozni, mivel a különböző naptárak vásárainkat rendszeren különféle képpen szokták megírni s e miatt a vásáros nép mindig tévedésben van.

Közigazdaság.

Hogyan lehet egy rossz talajt a gyümölcsfa ültetésére alkalmassá tenni.

Ha valakinek, úgy a kisgazdának elsősorban áll érdekében az, hogy a gyümölcsterméléssel foglalkozzék; érdekében áll ez annál is inkább, mert a gyümölcstermelésben egy feltétlenül biztos jövedelmező gazdasági ággal rendelkezik. Ha csak minden gazda ember 20—25 gyümölcsfát bir, már legalább is ugyanannyi véka gyümölcsre számíthat, a melyet mindenképp értékesíthet vagy saját háztartásában, vagy a piacon. A gyümölcstermélést felkarolni és előmozdítani éppen azért felette kívánatos még oly helyen is, hol a talaj gyümölcstermelésre eredetileg nem alkalmas; meg kell azt tenni annál is inkább, mert egy rossz talajt megjavítani s gyümölcsfa termelésre megfelelővé tenni nem nehéz. Tudvalevő, hogy a gyümölcsfa ép oly élőlény, mint akár az ember, akár az állat. A gyümölcsfa is csak akkor képes vegetálni, ha van elegendő tápláléka, ha a talaj erőteljes s ásványi anyagokban nem szegény. Amennyiben tehát a talaj nem volna ilyen, mesterségesen uton kell azt illyenné tenni. Nem kell azt gondolni, hogy a gyümölcsfa csak a vályogtalajon, vagy a márgatalajon terem meg. Szépen diszlik az egyéb talajon is, ha a kellő javításokat megteszük. Így pl. tegyük fel, hogy van egy tiszta agyagtalajunk; ez mint ilyen káros a gyümölcsfának, mert nagyon nedves és hideg, már pedig a tulnedvesség és tulhidóság gyökérrothadást s egyéb

betegséget idéz elő. Ily agyagtalajt az által teszünk gyümölcstermelésre alkalmassá, hogy a fa részére szolgáló gödört még ősszel megássuk legalább is egy méter mélységre; a gödörből kikerülő földet a gödör körül felhantoljuk, hogy az a tél fagyától megporhanyuljon, tavasszal a földet egy kis mésztrágyával keverjük s újból a gödörbe hányjuk; viszont ha van pl. száraz meszes talajunk, akkor azt agyaggal keverjük, s így azt kissé nedvesebbé tesszük; a nagyon száraz homokot pedig szintén agyaggal keverjük, mielőtt még a fát elültetnénk.

Ha ilyen módon megjavítottuk már földjeinket, akkor arról is kell gondoskodni, hogy a gyümölcsfa tápanyagban ne szenvedjen hiányt. E célból a trágyák különböző neveit fogjuk alkalmazni és pedig legezélravezetőbben a komposztot és a műtrágyákat. Utóbbiakat legjobb oldalt alakjában használni olyképp, hogy a fa körül lyukat ütünk egy vaslyukasztóval és ebbe az őszi hónapokban leginkább november elején egy-két öntöző kannával olyan trágyalevet öntünk be, mely minden fára számított 1—1 1/2 kg. szuperfoszfát oldatból áll.

Kimutatás.

(Folytatás.)

A vármegyei törvényhatósági közgyűlés által 108. jkvi pont alatti határozat alapján Gábor Áron emlékoszlopára elhelyezendő új márvány tábla beszerzési költségeire befolyt gyűjtésekről.

Előljáróság gyűjtése Volárlól: Volál községből 5 forint.

Előljáróság gyűjtése Körösről: Dancs Bóniáné, Ferencz Tamás 10—10 kr. Havadtői Gerő, Dancs Lajos, Ferencz Károly 20—20 kr. Dancs Bóniám I. 10 kr. Ifj. Debreczi Mózes, Benkő Mózesné, Magyar István 5—5 kr. Dancs Mihály A. 4 kr.

Bede Ferencz bíró gyűjtése Papolezről: Bede Ferencz, Kelemen György Gy., Király Tamás, Bodola József, Gábor Áron, Hajdu József, Bagoly Sámuel ifj., Csorja Zsigmond, Nagy András 10—10 kr. Német János 5 kr. Bajkó András ifju 10 kr.

Előljáróság gyűjtése Páváról: Páva község 1 forint.

Előljáróság gyűjtése Zaboláról: Pozsony János, Arros Ferencz, Opra András 5—5 kr. Gábor Zsigmond 10 kr. Kovács József, Kerekes Dénes, Harai Lajos, Hadnagy Gergely, Kovács Lajos, Szőke Ádám, Hadnagy Antal J., Kerekes Dénes 5—5 kr.

Előljáróság gyűjtése Zágonyból: N. N. 20 kr. Kiss Károly 5 kr. Szőcs Imre 20 kr. Cseh Ignác 50 krajczár.

Előljáróság gyűjtése Árapatakról: Árapatak község 2 frt. Reményik Mátyás 1 frt.

Előljáróság gyűjtése Előpatakról: Előpatak község 2 frt.

Előljáróság gyűjtése Erősdéről: Erősd község 2 forint.

Előljáróság gyűjtése Hidvégről: Kuti Ferencz Fejér István, Béres Pál 20—20 kr. Ferencz Mihály 40 kr. Dávid István, Orbán Dénes 10—10 kr. Székely János 5 kr. Aczél Nikuláj, N. N. 10—10 kr.

Előljáróság gyűjtése Lúgethről: Körjegyző Hidvég 1 frt.

Előljáróság gyűjtése N.-Baczonból: Sigmond Bóniám 1 frt. Bardocz Ferencz 1 frt. Benkő Ferencz 50 kr. Bardocz Samu 50 kr.

Községi jegyző gyűjtése Bikfalváról: Majlát Ferencz 10 kr. Ifj. Gróza György 5 kr. Bene Lajos, Jákó Béla, Bene Mózes, Márkos Ferencz 10—10 kr. Szabó Elek 40 kr.

Rápolti Mózes Uzon 1 frt.

Körjegyző gyűjtése Köröspatakról: Gróf Kálnoky Félixné 5 frt. Salamon Adolf 30 kr. Amigó Adolf 10 kr. Kocsis Sándor 20 kr. Fejér Károly 10 kr. Kellán András 5 kr. Boeskor Dániel 10 kr.

Körjegyző gyűjtése Rétyről: Péter József 10 kr. Czeglédi János 10 kr. Komolló község 1 frt. Bajkó Dénes 10 kr. Szeniván község 1 frt. Laborfalva község 1 frt. Berde Ferencz, Zsigmond András, Zajzon Antalné, Daragits Dávid 10—10 kr. Réty község 50 kr. Barabás Antal 50 kr.

(Folyt. köv.)

Kiadó szoba.

Egy esinosan butorozott szoba külön bejárattal azonnal kiadó. — Értekezhetni e lap kiadóhivatalában.

Lakás áthelyezés.

Helybeli és vidéki ismerőseimmel tisztelettel tudatom, hogy lakásomat a szénpiacz 164. szám alá tettem át; s ezután is a női ruházat körébe vágó divat-cikkek készítését elvállalom.

Ugy szintén tanulók és képzett varróleányok felvételnek.

Balogh Rebi,
női-divat szabónő.

1-3.

Bort

asztali-, pecsenye-, csemege-bort, cognacot, kisüstös szilvóriumot, székely fenyő pálinkát, eredeti tisztaságban elelősség mellett nagyban és kicsinyben, mérsékelt árral ajánlunk.

„Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldünk.”

Székely-Borkereskedés-Részvénytársaság

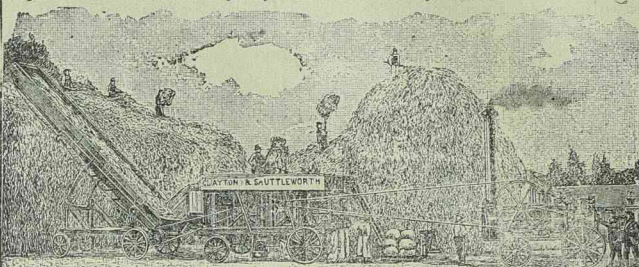
Székely-Keresztúron.

1-3.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legújabb árak mellett ajánlatnak.

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek

2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakaszalók, továbbá járgány-cséplőgépek, löhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

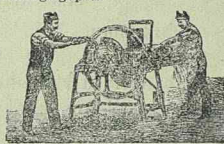
„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek, szecsavágók, répvágók, kukorica-morzók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Résletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Csakis ezen védjeggyel valódi. Utánzások miatt nagyon ügyeljünk a

SCHAFER ROZA névre

Sépség gazdagság!

Sépség hatalom!

Ezt a legdrágább kincset megszerezhetni addig csakis a

Mme Rosa Schaffer

szerb. kir. udv. és kamarai szállítónő Bécs, I., Graben 14. által föltalált és használt szépségkészítmények által sikerült.

Poudre ravissante cs. és kir. kiz. szab., Minden hölgynek, ki egyszer próbálta, nélkülözhetetlen; a bőrt fehérré varázsolja és pompás zománca alatt a bőrkü-

Törvényesen védve.

ütések anyajegyek és himlőhelyek is eltűnnek. — A ráncokat és redőket kisimítja, a káros szépségítő szerek által kitért likacsokat összehuzza és az arcnak üde, rózsás, fiatal színt kölcsönöz. Ez az egyetlen puder, melynek használata után mosakodni lehet, anélkül, hogy szenzációs hatása a bőrről eltűnnék. Egy doboz ára 2 frt 50 kr. és 1 forint 50 krajczár.

Crème ravissante évtizedekkel fiatalít, a bőrt ruganyosan és simán tartja, esténként minden hölgynek használnia kellene. Egy tévely 1 frt 50 kr.

Eau ravissante megőrzi a bőr üdeségét, erősíti és a legkitünőbb, biztos hatású toillet-viz. Egy üveg ára 2 frt 50 kr.

A Ravissante crème, puder és Viz az 1897. évi párisi és londoni nemzetközi kiállításon nagy arany éremmel lett kitüntetve. Minden hölgynek, aki redőtlen, márványfehér homlokot akar, legjobban ajánlható a cs. kir. szab. homlokotörő darabonként 1 frt 50 krért és a „Savon-ravissante” kiváló szépségkészítményem hölgyek és urak részére, darabonként 80 krért. Valamennyi készítményem csodálatos hatásáért teljes kezességet vállalok. Számtalan elismerő és köszönő irat betekinthező a legmagasabb körökből és csak diskreczió miatt nem közölhetők.

Központi raktár: Rosa Schaffer Bécs, I., Graben 14.

12 12-12)

Sz. 275—1899. vh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíró 1899. évi V. 186/2 számú végzése következtében Szabó Mózesné javára k.-szentléleki Bodor Balázs és felesége ellen 120 frt ... kr. s jár. erejéig 1899. évi április hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján foglalt és 350 frtra becsült: két nagy ökör, két hámos ló, hat öl tüzfából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a k.-vásárhelyi kir. bíróság V. 186/2 1899. számú végzése folytán 120 frt ... kr. tökéletesítésének kamatai és eddig összesen 32 frt 23 krban biróilag már megállapított költségek erejéig k.-szentléleken a község házánál leendő esküközlésére 1899. évi május hó 19. napjának d. u. 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alulis el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kézdi-Vásárhely, 1899. évi április hó 25-ik napján.

Kakucsai Adám,
kir. bír. végrehajtó.

34. 1-1.)

Hirdetések
lapunk kiadóhivatalában
jutányos áron felvételnek.